

TN

TYCKER NI OM:

omtepos
in
rdlekar
yrik
imerickar
skapader
yheter
kämt

idbitar
tterligheter
istorier
genheter
ävingar
pistlar
oligheter

LÄS DÅ ÅRETS
NUMMER AV TN

FEM ÅR.

Just det. Detta är femte årgången av TN. Den har bara blivit bättre och bättre för varje år, trots att upplagan har kunnat hållas konstant. I anledning av jubiléet har vi beslutat att, så som så önskar, för papper, porto, färg och liknande, till ansvarige utgivaren får skicka

FEM KR

NÄSTA NUMMER UTKOMMER - EVENTUELLT...

HJÄRNTRUSTEN HAR ORDET

Ännu ett år har gått till ända och det är åter dags att presentera ett nummer av den östlundska familjetidningen. Sveriges enda i sitt slag.

En hel del har naturligtvis hänt och det är som vanligt detta vi försöker spegla i spalterna. Ironin saknas inte heller i år. Det är ju liksom en del av "varumärket".

Tycker någon att vi varit för elaka så låtsas som det regnar.

Som nämnts på annan plats firar vi i år tidningens första egentliga jubileum. Det är nämligen fem år sedan premiärnumret presenterades.

Det gick visserligen ut i endast ett exemplar men det var dock detta som gav oss idén till den tidning som de senaste åren berett så mycken julglädje.

Det förtjänar också i sammanhanget påpekas att det "förtäckta tiggeri" som förekommer på första sidan i årets nummer inte är redaktionsledningens påhitt.

En av medarbetarna råkade komma in på redaktionen just när redigeringsarbetet var i full gång. Och han kunde ju inte veta att det mesta av arbetsmaterialet var "ärligt" stulet.

Det såg kanske dyrt ut och så författade han tig-

Bankrutt

Det är verkligen synd om TN:s försynte kamrer. Redan tidigare var han synnerligen gråhårig. Men nu går det etter värre. Håret har vitnat under senaste tiden. Och dessutom har han i sin förtvivlan rivit sig i huvudet så att stora kala fläckar uppstått.

Anledningen är naturligtvis företagets bedrägliga ekonomi. Det var med stor förväntan han tog sig an jobbet med årets utgåva. Han trodde nämligen att annonser skulle strömma in så att firman åter kom på grön kvist.

Men ack vad han bedrog sig. När han tillsammans med ansvarige utgivaren strax före presskäggnings-

garbrevet. Och eftersom han sedan dess stuckit in näsan lite då och då har det inte lyckats ansvarige utgivaren att smussla eposet i papperskorgen. Ta nu bara inte uppmaningen alltför allvarligt.

Om ni skulle råka skicka en tia i stället så säger vi inget för det.

Detta om detta. Till sist vill vi från huvudkontoret önska er samtliga en riktigt god jul och ett lyckosamt nytt år.

Och kom nu ihåg. Skriv upp allt som händer under 1969. Och när det åter är dags att sända in manus behöver ni inte sitta och "gröna" på vad ni skall skriva om. Det är bara att skicka iväg den "lunta" ni fått ihop.

Väl mött 1969 alltså!

Chefredaktören

en gick igenom debet och kredit konstaterade han till sin stora förtvivlan att inte ett enda annonsmanus fanns.

Den gamle mannen grät bittert, samtidigt som han sökte tröst hos chefredaktören. Kamrern "öppnade sig" helt och berättade också - medan tårarna strömmade, att han råkat ut för ett fruktansvärt missöde.

- Det har kommit annonser, skrek han. Hela två stycken. Men jag har slarvat bort dem.

Och han berättade hela historien. De två annonserna hade kommit med den övriga posten en morgon. Den stackars kamrern blev så glad när han fick se dem att han inte riktigt visste vad han gjorde.

Han tog brevet - dansade runt på sitt kontor och uppförde sig över huvudet på ett sätt som skulle ha väckt stor uppmärksamhet - om någon sett honom....

Och i den allmänna glädjeyran råkade han tappa kurtivet. Nu hade han sökt efter det i flera veckor, men utan resultat.

Och där stod de alltså nu, en gråtande kamrer och en chefredaktör med medlidande i blicken.

Men det som var gjort kunde inte göras ogjort. Och därför saknas annonsidan i årets TN.

Huruvida företaget måste begära sig i likvidation är ännu oklart.

Man får verkligen hoppas, för den snälle kamrerns skull att inte så drastiska åtgärder skall behöva vidtas.

VALET REFORMERAS

INFÖR DET KOMMANDE VALET HAR RIKSDAGEN, MED HÄNSYN TILL ATT VISSA PERSONER INOM SLÄKTEN ÖSTLUND AVSKYR POLITIK, BESLUTAT OM EN FÖRENKLING.

DE SEX PARTIERNA KOMMER I MÅNGT OCH MYCKET ATT SAMARBETA OCH GÅ FRAM UNDER LIKADANA PAROLLER FÖR ATT SKAPA STÖRRE RÄTTVISA OCH MINSKA OSÄKERHETEN HOS VÄLJARNAS OM VAD DE

OLIKA PARTIERNAS VILL.

RIKSDAGEN HAR KOMMIT FRAM TILL DETTA SEDAN DET VISAT SIG ATT PARTIERNAS ÄR ENIGA I ALLA DE STORA FRÅGORNAS.

SOM T.EX. HUNDSKATTEN, ANSLAG TILL UTBILDNINGEN AV PSYKOLOGISKA KONSULENTER OCH BEDRIVANDE AV UTBILDNING FÖR UPPSÄTTANDE AV FASTBANDHAGAR.

Vid riksdagens debatt framhölls att det vore önskvärt ur många olika synpunkter om ämnesområdena kunde delas upp mellan de olika partierna så att man inte går till val på samma sak.

Riksdagsmännen minns säkert med stor fasa vad som inträffade vid förra valet då VPK under lång tid förberedde en skattesänkning, men att Högern lät bomben kleva strax före valet och gå ut till val med skattesänkning som huvudmotiv.

Detta gjorde att Hermanssons pojkar hade stora svårigheter att skaffa sig argument mot en skattesänkning. Man lyckades dock förvånansvärt bra att lura väljarna med

att förklara att det var om möjligt.

För att bringa lite reda i den kommande valkampanjen har Hans majestät konungen Gustav VI Adolf nu lottat ämnesområden och slagord för de olika partierna.

Protester har inlämnats från VPK som fått parollen "Med storkapitalismen mot småspararna". Gustav har dock förklarat att lotteri är lotteri...

De övriga partierna har fått följande slagord:

HÖGERN: "Vad vore livet utan pengar.

FOLKPARTIET: "Säg inte för mycket om det är övertänkt"

CENTERPARTIET: "Vi kan gå åt vilket håll som hejät.

SOCIALDEMOKRATERNA: "Ett år i taget.

KDS: "Ordspråksboken 3:5 " Förtrösta på Herren av allt ditt hjärta, och förlika dig icke på ditt förstånd".

Man har också enats om en gemensam affisch för att minska kostnaderna. Affischen föreställer en moder med barn, en röd stuga och en banderoll med texten: "Vi skiter i samhället bara vi får höjda riksdagsarvoden" Längst ned finns en tom ruta i vilken de olika partierna får trycka sina namn. Allt tyder alltså på att det blir ett intressant val vi går till mötes.....

Stig Henriksson

||| VAD ÄR NU DETTA? |||

Jag, liksom alla andra TN:s medarbetare fick för en tid sedan en stencilerad skrivelse från tidningens självutnämnde chefredaktör. I denna skrivelse uppmanas vi att inkomma med våra inhopkomna alster till årets nummer. Som vanligt utan ekonomisk gottgörelse.

Detta är i och för sig inte så härresande som det chefredaktören sedan skriver. Jag citerar:

"Var inte rädda för att vara lite stygga mot varandra. Det får man vara en gång om året! Slut på citatet.

Här har man sedan barnsben fått lära sig att vara snäll och särskilt denna

tid på året.

Då kommer denne chefredaktör som inte ens kan skriva ut ett postnummer riktigt - och ställer alla sådana begrepp på huvudet.

Vad är det för samhällsomstörtande verksamhet som bedrivs från denna tidsningsredaktion.

Här har man med svett och möda och mycket stryk uppfostat sina barn att vara snälla mot alla. Får dom se ett sådant här brev är allt detta förstört. Vad skall det bli av ungdomen med sådana föregångsmän.

Nej, återgå till den snälla stilen. Jag skulle exempelvis aldrig kunna tänka mig att denna tid på året säga nånting om Algots vedmani, Karins kvastbind-

ning, Lasses fiskehistorier, Annas filmer eller Erics jultidningsproduktion. Inte driva med Nils och Stig om årets valresultat eller om Åkes fördröjda bröllop. GOD JUL!.

Sven Ivarsson

-----++++-----

Ser man på, ser man på hr Ivarsson. Det gick ju riktigt lätt att vara arg och stygg även den här tiden på året!!!

Hoppas bara att inte barnen var i närheten.

Beträffande tidningens samhällsomstörtande verksamhet hänvisas till vår lokalredaktion i Trollhättan.

Och som sagt. GOD JUL

Mastermetare avslöjas

av

TN:s kriminalreporter
NILS HOLGERSSON

Ja, så var det dags igen. Nu gäller det bara att komma på något vettigt att skriva om. För sedan ger det sig själv så att säga. Egentligen har jag inte ett enda vettigt ord att skriva i år, men jag har ju ändå fått ihop fyrtiofyra ord redan plus en del kommatecken. Nu är i alla fall den stora frågan vad jag skall berätta. Jag kunde ju ta något om de stora metartävlingarna som var förlagda till Stranna under semestern. Som ni kanske minns var det alltid Lasse som vann. Jag vet nu att det inte berodde på större skicklighet eller något liknande. Nej, han använde ett mycket fult knep för att vinna och skulle egentligen ha diskats. Jag vet inte om ni minns det hela så tydligt nu. Det har förflutit några månader sedan dess. Ni minns väl att han alltid brukade sitta på samma ställe varje gång vi tävlade. Just där slaskledningen går ut. Före varje tävling brukade han gå upp på toaletten. Det kanske ni inte minns, men så var det i alla fall. När han gick på toaletten hade han alltid med sig en plastpåse med något underligt innehåll. Han brukade skylla på att det var Erro som gjort något på mattan. Ni kan väl ordspråket: "I dom lugnaste plastpåsarerna går dom största fiskarna." Just det. Han hade fisk i

påsen. Dessa fiskar släppte han ned i toaletten och så spolade han. Nu tycker ni förstås att detta inte skulle göra så mycket. Ni menar väl att fiskarna skulle simma åt alla håll när de kom ut ur ledningen. Detta hade han också tänkt på. Alldeles utanför ledningen hade han sänkt ner en skylt, på vilken det stod:

FISKAR

Som ni märkt är detta vatten mycket starkt förorenat och därför farligt för er hälsa. Om ni är vänliga och väntar här några minuter kommer vi att hjälpa er ur skiten.

Kommittén för fiskarternas bevarande

När ni nu fått klart för er hur det hela gick till kanske ni är villiga att diska honom. Använd i så fall TEND, säljs i Konsum.

STOPPA JULEN

Riksdagen har nu beslutat att stödja kampanjen "Stoppa julen". Detta sedan det visat sig att affärsmännens iver att få u sina varor gått så långt att påskskyltningen kolliderat med julskyltningen. Vilket i sin tur medfört att jultomten nu står på torget med ägg i mössan..

S.H.

GAMMELTOMTEN....

(forts. fr. sidan 16)

gjort lika bra ifrån sig. När sådant inträffar är det så bestämt att provotiden skall fortsätta tills dess ett avgörande kan komma till stånd. I det här fallet fick tiden utsträckas så mycket att gammeltomten till sist började tro att han skulle få fortsätta att vara gårdens hustomte i all framtid. Det var ju han som hade ansvaret under provotiden. När det såg som mörkast ut för gammeltomten hände något som kom att lösa hela problemkomplexet. Det hade nämligen i byn börjat uppföras ett nytt hus för en nyinflyttad familj och där behövdes naturligtvis en hustomte. Och därmed var bekymren borta. Den äldsta av de två småtomtarna fick överta gammeltomtens gård och lillnissen fick flytta till den nya gården när den blev klar. Där finns han ännu, det vet jag därför att det är han själv som har berättat historien för mig. Och det är på min gård han finns. Trot om ni vill....

NOVEMBERDAG, SOL, VINDSTILLA OCH TERMOMETERN PÅ FRYSKÄNTEN. SPEGELBLANK SJÖ, ISBELAGD ÖVER EN VECKA. VI TAR SPARKSTÖTTINGEN OCH ÅKER UT.

EN YXA TAR VI MED FÖR ATT PRÖVA ISENS TJOCKLEK. HÅLLER OSS EFTER LAND I BÖRJAN, MEN DÅR ÄR DET SKUGGA OCH KYLIGT. LÄNGRE UT LYSER SOLEN OCH SNART HAR VI LOCKATS UT PÅ DET BLANKA GOLVET LÅNGT FRÅN LAND. VI ÅKER ÖVER DET SVARTA DJUPE SOM SER BOTTENLÖST UT. SKA VI INTE PRÖVA MED YKAN.

VI STANNAR, SER PÅ ISEN - SER PÅ VARANN OCH SKRATTAR - PRÖVA MED YKA VORE JU FULLKOMLIGT MENINGSLÖST. DET ÄR SPRICKOR KORS OCH TVÄRS I ISEN OCH I DEM SYNS DET HUR TJOCK DEN ÄR - MINST SJU TUM. HÄR BÄR DET ATT KÖRA MED HÄST. DET ÄR BARA ATT ÅKA.

Men så tyst och tomt det är. Inte en människa mer än vi två på isen. Här brukade förr vara fullt med vintermetare en sån här ljuvlig dag. Men inte ens ett methål syns och inte en mörtstuga är utsatt nånstans.

Förr om vintrarna var det "buskat" för sådana överallt - riktiga snår av buskar och störrar. Den verkar nästan skrämmande denna tomhet. Vad är det som hänt? Jo, orsaken lär visst heta KVICKSILVER.. Vem bryr sig om att sitta på isen och meta när inte fisken går att äta. Vem vill sätta ut mörtstugor och fånga agn till bete när alla sjöar är "svartlistade". Att äta en kvicksilverfisk någon enda gång kanske inte gör något, men intresset har i alla fall svalnat. Nöjet är inte detsamma som förr och man känner sig nog osäker lite till mans.

Undrar just hur det var med grannens katt? Hon dog i höstas under mystiska omständigheter. Hon började verka trött och slö och bakbenen ville inte följa med riktigt,

blev bara stelare och stelare.

Så en dag fick husse gå och hämta henne ungefär 100 meter från hemmet, där hon suttit hela förmiddagen i samma ställning utan att kunna röra sig. Han bar hem henne, och där låg hon och blev bara sämre. Efter ett dygn var hon död. Varför?

Det var olika meningar om orsaken. Man gissade bl.a. på åldern - hon var ju rätt gammal - men råttgift nämndes också som möjlig dödsorsak.

Och det kan ju tänkas förstås, men vi kan inte låta bli att tänka på att katten åt massor med fisk i somras. Alla semesterfirare här och även "infödningarna" skulle ju dagligen pröva fiskelyckan och fick även upp åtskilligt med mört och borrar. Katten var alltid med och åt.

Resa i dött land

Måsar och kråkor flög och flaxade omkring metarna och ville vara med och smaka, men de kördes obarmhärtigt bort - Katten skulle ha fisken. Den snälla rara Fia! Det var en fin katt, grannens Fia, det tyckte alla. En riktig storjägare var hon också - höll rent från råttor och sork. Nu är hon borta och vi får lita till våra fällor.

TYST OCH STILLA

Men tillbaka till vår isfärd. Sommarstugan på Rundholmen står liksom sovande med fördragna fönsterluckor. Tyst och stilla är hela holmen, men den skojiga vindkarusellen av rostfria plåtburkar blixtrar i solskenet och rör sig sakta runt för en nästan omärklig västanvind. I kraftledningen som hänger som en glittrande gir-lang tvärs över sjön knirkar det kustigt som vanligt - som någon underlig fågels läte...

Om vi skulle gå i land och följa ledningen en bit? Men vad skulle vi där? Ta kvastris kanske? Det finns mycket småbjörk (Forts. nästa sida)

BASKER-VILLES VELOCIPEDRESA

EN (NÄSTAN) SANN SAGA AV SVERKER

RESA I.....

(forts.fr.föreg.sida....)
där.

Jovisst, men de buskarna är döda, det såg vi i somras. Dödade med gift som sprutats över dem. Duger inte ens till kvastar. Likadant är det på hyggerna runt sjön. All växtlighet med lövträd skall dödas och barrträd planteras. Åkrarna i "den gamla byn" går samma öde till mötes.

SKOG SKOG SKOG

På den jord som våra förfäder med så mycken svett och möda brutit och odlat börjar nu skogsplanteringar växa och frodas. Skog skall det vara. Skog, skog, skog! Den bkir det pengar i pungen av.

Tyst och övergiven ligger byn. Inga vägar mellan gårdarna. Inga upptrampade stigar till ladugård och bodar. Ingen rök ur skorstenarna..... jo, vänta.....ur en skorsten på en liten röd stuga i skogsbrynet stiger en rökpelare upp....

En ensam person bor kvar i den dödsdömda byn. Även han har en tid försökt leva och anpassa sig i en storstads buller och jäkt men det gick inte...

Han flydde tillbaka till sin barndoms by. Till lugnet och - ensamheten. Här vill han leva och bo. Han trivs här. Hur länge ska han kunna hålla ut? Snart växer väl skogen ända fram till bron. Skall han låta sig kvävas i dess gröna famn....

Vi står en stund tysta och tittar över den sovande byn. Många gamla minnen tränger sig på oss. Det är så mycket vi minns. Som den gången.... och då.....och då....., Nej här kan vi inte bli kvar..... Vi vänder och börjar hemfärden.

DET VAR EN GÅNG EN MAN SOM SKULLE TILL IGGESUND FÖR ATT KÖPA 2,5 KG MJÖL, 1 HEKTO JÄST, 1 DECILITER SYMASKINSOLJA OCH 5 LITER MJÖLK. SOM VANLIGT ANSÅG HAN SIG INTE BEHÖVA SKRIVA UPP VAD HAN SKULLE HA, UTAN FÖRLITADE SIG HELT PÅ SITT GODA MINNE. FÖRUTOM DE SEDVANLIGA INKÖPEN SKULLE HAN OCKSÅ AVHÄMTA ETT STÖRRE BELOPP PENGAR PÅ FÖRSÄKRINGSKASSAN.

Han tog därför sin cykel och trampade iväg mot Iggesund, i sin vanliga något visslande stil. Väl framkommen stegade han in på "Koppra" och inhandlade vad han skulle ha.

Efter affärsbesöket gick han åter ut, tog cykeln och trampade Forsavägen i västlig riktning.

Han nådde försäkringskassan. Stegade in. Tog av sig baskern - vänlig som vanligt - och hälsade God mågdag till föreståndaren. Denne utbetalade de 7,50 som besökaren var berättigad till enligt det av Kungl.maj:st utfärdade cirkuläret SB 3752, daterat 11 maj 1942.

Den visslande mannen lämnade lokalen och påbörjade

Vi bryter några kvistar av en björk vid stranden och tänk.... knopparna är blanka och tjocka. När vi skrapar i barken luktar det björk och.....vår.... Den är levande.

Det dånar i isen. Är det inte som en hälsning från vattnet att det finns kvar....

Om några månader bryts bogan och vågorna leker åter kring stränderna. Semesterbarnen kommer åter och metar upp fisk.

Men då blir det kråkor och måsar som får kalasa. Än finns det alltså liv. Och så länge det finns liv finns det hopp....

Två på en sparkstötting.

de färden österut efter Forsavägen till det som i dag kallas Brinken, men som i min barndom hette Bolkan.

Där inhandlade han parti-bladet och visslade - förlåt trampade - vidare i riktning mot Stranna.

Vid hemkomsten till mor Karin genomgicks den gråaktiga shoppingväskan som han under färden haft på styret.

Han tyckte det var kallt om huvudet, men fäste sig inte särskilt vid det. Anledningen till att han frös var annars att han glömt baskern på Försäkringskassan.

Sedan han "svidat om" (=klätt om) och kom ut för att göra sin vanliga förmiddagsrunda till "Bertils skifte" upptäckte han till sin förvåning att cykeln bytt färg. Den var röd i stället för grön. Antagligen beroende på att han trampat så fort. Trodde han...

Det trodde däremot inte den dam som stod vid Koppra - utan cykel.

Av denna saga kan vi lära att det kan vara bra att skriva upp, inte bara vad man skall handla, utan också vad man har med sig när man far "till byn".

Mor Karin undrar naturligtvis också i dag, vad hon skall med 2,5 kilo jäst, 1 hekto mjöl, 1 dl mjölk och 5 liter symaskinsolja....

Julgransskövling i viksskogarna

FRÅN IGGESUND RAPPORTERAS ATT DET INTE FINNS EN JULGRAN I SKOGARNA I ÅR. NÅGON KLÅFINGRIG PERSON HAR UNDER SOMMAR-MÅNADERNA VARIT FRAMME OCH SÅGAT NER ALLA SMÅGRANARNA.

Jungfrukällan

Trollens Nyheter har lyckats komma i kontakt med den skyldige. På vår fråga om orsaken till skadegörelsen omtalade han att han under sommaren tänkt göra ett vackert staket runt tomt. En s.k. fastbandhage. Eftersom han inte kunde göra detta själv hade han tagit dit en man från Enånger som visade honom hur man började. Det skulle vara "slanor och stänger" av smågranar. När enångersbon instruerat honom en halv dag tyckte han att han klarade det hela själv. Han fortsatte med byggan- det av staketet runt hela tomt. Men när han kommit runt uppstod ett problem. Han visste inte hur man gjorde när man avslutade det hela! Han försökte få kontakt med enångersbon igen, men denne var inte anträffbar. Hans anhöriga upplyste att han dragit sig undan till Kännavallen för att lugna ner sig efter att ha läst en artikel om fastbandhagar i Hälsinge- Kuriren. Det var alltså inget annat att göra än att fortsätta med staketet ytterligare ett varv runt tomt. Och till detta gick det åt en del smågranar. Vid TN:s besök upplyste "staketmannen" att han nu var inne på det tjugotredje varvet och att tomten började likna en labyrint.

När man skall skriva något för Trollens Nyheter, tycker jag det skall vara något från hembygden. Ett minne från våra fäder, som vi sedan kan berätta för våra barn och barnbarn. Den här gången skall jag berätta om en källa som har funnits i många hundra år. Om den själv skulle kunna berätta, blev det säkert en lång historia. Den ligger mellan gamla landsvägen och Prästtjärn. Till Viksvägen är det ungefär 25 meter och lika långt till Prästtjärn. Platsen där källan ligger heter Jungfrudal och källan har därför fått namnet Jungfrudalskällan. På "den gamla goda tiden" färdades de flesta människor till fots. De som var bosatta i Vik och arbetade i Iggesund gick också ofta den här vägen. Åtskilliga luffare gick vägen fram och under sommaren var vallpojkar ute med böndernas kor och kalvar. Och samtliga tyckte det var härligt att få styrka sig med Jungfrukällans goda vatten. Vid källan stod en stor i vars övre ända en näver- skopa var uppsatt. Det var

alltså ordnat så att vem som helst kunde vederkvicka sig där. Under ljusa sommarnätter var det många älskande par som slog sig ner vid den vackra platsen. Och för oss som bodde i Vik var källan förstas en fin viloplats, till exempel när vi var fram "på sockna" i något ärende. På den tiden fick vi ju alltid gå den långa vägen över Viksberget när vi skulle till Iggesund eller Njutånger. Jag hade hoppats att den vackra idyllen skulle bli kvar. Men så blev det nu inte. På en plats strax ovanför källan har den senaste tiden pågått ett verkstads- bygge. Det skall bli bil- verkstad. De schaktningsarbeten man gjort har förstört källan. Den är nu överfylld med sten och jord och även källådern har stoppat upp. Och nu är det bara att hoppas att en ny källa skall slå upp på någon plats närmare Prästtjärn. Det var alltså en liten historia om Jungfrudalskällan och därmed har jag lämnat ett bidrag till familjetidningen Trollens Nyheter.

- Det tar för närvarande omkring tre timmar att komma från tomtgränsen till "förstubron", sa han.
Nils Holgersson

"Gubben"
Ta det lugnt!!!
Året är långt..

S T O P P !

Stranna 35 år

När man sitter och tänker tillbaka i tiden kommer man underfund med att det nu är 35 år sedan första julgranen var tänd på Stranna. Då var vi fem personer, men inom några år blev vi nio.

Det var arbetsamt många gånger, men det var roligt ändå. Det såg inte så trevligt ut på tomten när vi kom hit. Men den förbättrades med tiden, även om det inte gick så fort. Nu 35 år senare har den helt förändrats. Vi har fått garage. Men ingen bil. Vi använder i stället garaget som vedbod. Och att ha mycket ved, det är alltid något att glädja sig över.

Men det bästa av allt är att vi på 35:e året fått en fastbandhage omkring tomtens. Och det är minsann inte fy skam....

Det har pratats under många år att det skulle vara fint med en sådan hage, men inte förrän i år blev det något av.

Jag morskade till mig och frågade Lill-Sven i Vik om att få hugga virke på hans hemman och det gick bra.

- Hugg det du behöver, sa han.

Att jag blev glad förstår ni väl. Det var lite grv-samt att sätta igång, men så erbjöd sig Leon att hjälpa mig och då behövde man inte vara rädd för att sätta igång.

När Eric kom hem till midsommar sa han, att nu ska vi sätta igång och hugga stör och stänger. Dagarna efter midsommar bar det i väg till Vik och vi började huggningen.

Det blev bra mycket dessa

dagar, men i en så lång fastbandhage går det också åt mycket.

När Lars och Nils kom hem fortsatte arbetet. Och "slanhögen" ökade i omfång. Sen kom Sven och Sture och Åke & Karin. Ja, Karin, det var ju min förstås. Och sist kom Stig. Därmed hade alla dragit sitt strå till stacken. Själv var jag förstas med varje dag och basade. Annars lär det väl inte ha blivit så mycket.

Stig var också med och fraktade hem virket med Bertil Jakobssons traktor. Det gick alla tiders bra. Men mycket arbete återstod med att kvista och vässa alltsammans i den stora högen. Men det går bra om man bara tar det lugnt. Och det brukar ju jag göra.

Leon kom en onsdag middag och vi startade uppsättningen omedelbart. Det var svårt i början, men sedan han lärt mig hur det skulle gå till, gick det lättare.

En vecka senare stod fastbandhagen klar. Visst hade det varit mycket arbete inte minst med klyvningen av banden, men det var roligt också.

Ja, nu har ni hört hur det gick till att snabbt få upp en fastbandhage. Och med detta har jag väl också rättat till det som stod i Hälsinge-Kuriren. Hädanefter litar jag inte på någon annan tidning än Trollens Nyheter.

"Gubben"

ÄVEN NI KAN LITA PÅ
TROLLENS NYHETER
FAMILJETIDNINGEN

ÄRLIGHET

Sockenslaktaren for omkring och köpte upp djur till slakt. Kom så till en bonde som hade en get till salu.

Slaktaren hade inte handlat med getter förut och var lite osäker hur mycket han kunde betala. De kom emellertid överens om ett pris och slaktaren betalade, tog geten och for. Efter en tid möttes bonden och slaktaren. Slaktaren säger:

- Du skall ha mera pengar för geten du, för jag fick bra betalt för skinnet.. Sade och tog upp en femma och gav bonden.

Historien är sann, men det hände i den "gamla goda"... Inte nu..

Gammelmor

STENSTÖLDER UTREDS

Under den sista tiden har ett stort antal stenstölders anmäls i Hälsingland. Länsåklagaren i Gävleborgs län har kopplats in. Det har nämligen ansetts att stöldhärvan blivit så stor att en vanlig fjärdingsman inte kan vara utredningsledare.

Enligt hittills obekräftade uppgifter har de flesta stölderna skett i bl. a. Bjuråkers kommun och Iggesunds kommun. Även Alnön i Medelpad lär ha haft påhälsning.

Ett vittne har uppgett att den "röda kulan", känd från fjolårets skogsskövlingar skall ha varit synlig vid några av brottsplatserna, bl. a. i Bjuråker.

- Vi har misstankarna riktade åt visst håll, säger länsåklagaren.

Hur det började!

DET ÄR OFTA TILLFÄLLIGHETER SOM GÖR ATT VI MÄNNISKOR BLIR VAD VI BLIR. DET FRAMHÖLL ASTRONOMIFYSIKALIKEMIPROFESSORN JENS SNURRE NÄR HAN SKREV SIN BOK "VA" FÖR CIRKA 200 ÅR SEDAN. ALLA "VÄRLDENS STORA" KOM IN PÅ SIN BANA AV EN REN TILLFÄLLIGHET.

OLOF ALGOTSSON
(mörtjägare)

höll på att sätta upp ett hönsnät vid Viksjöns strand. Han råkade tappa hönsnätet i sjön och när han drog upp det satt en mört i hönsnätet. Inte dumt, tänkte Olof. Se'n dess har det blivit åtskilliga mörtar.

KARIN DAGNYSSON
(stensamlare)

var ute i skogen på en eftermiddagspromenad. Hon råkade falla och fick en sten i handen. Den tog hon hem som lyckosten. Och nu har hon ett helt lyckostenröse på tomt.

LARS OLOVSSON
(metmästare)

skulle mäta djupet i Göta älv med hjälp av en tråd i vilken det satt en böjd spik. När han drog upp den satt en räka i spiken och sedan dess har han suttit på Göta älv och mätt djupet i hopp om att en ny räka

TN HAR DÄRFÖR BETT NUTIDENS ASTRONOMIFYSIKALIKEMIPROFESSOR SVERKER HENRIKSSON ATT UTFORSKA TILLFÄLLIGHETERNA HOS SLÄKTEN ÖSTLUND. VARFÖR BLEV DE EGENTLIGEN VAD DE BLEV, FRÅGADE HAN SIG. OCH BÖRjade FORSKA. RESULTATET REDOVISAS HÄR NEDAN.

skulle fastna - vilket dock icke skett.

ERIC ALGOTSSON
(murvel)

skulle i småskolan skriva "far åt gröt" då han utbrast. "Jag kan ju skriva". Och då gjorde han det.

ANNA KRISTINASDOTTER
(mormor)

träffade en man, gifte sig, och blev mor. Det var därför hon sedermera blev mormor.

SVEN IVARSSON
(bonne)

hade besvärligheter under sin uppväxttid. Han visste inte riktigt vad han skulle göra. Därför blev han överfurir. Efter att ha återfått förståndet har han blivit agronom-kleptoman eller "torpare" som han själv med förkärlek kallar sig.

NILS HOLGERSSON
(röding)

har en lång och säregen

historia bakom sig. Han skulle gå till biblioteket och låna Hans Alfredssons och Tage Danielssons bok, "Mot alla odds". När han kom dit trodde han att boken förkortades M A O, vilket ju var felaktigt. Vid hemkomsten började han läsa och sedan dess har han haft "den lilla röda" under mössan.

ANDERS ÅKESSON
(slutare)

arbetade och slet på "bolaget" En dag kom basen och sa. "Nu får du sluta". Då blev han maskinist.

STIG HENRIKSSON
(skrivare)

avlade folkskoleexamen i Fegärde skola och avlade senare diverse barn. Därutöver har han ägnat sig åt skriverier. Och genom att hålla sin storebror i rocken har han också fått en del av sina alster publicerade i dagstidningarna.

SOMMAR PÅ STRANNA

Solen har klättrat en bit över skogen i öster och kastar sina första strålar över den röda stugan nere vid stranden. Stugan är faluröd liksom de andra mindre husen vid sidan om och lyser nu i solen så man får ont i ögonen. Sjön ligger fullkomligt blank utan en krusning och tycks tro att den är en spegel. Invid stranden ligger en leksakssegelbåt och beundrar sig själv i det blanka vattnet.

feburkar och små spadar slängda.

Överallt lyser det av blommor. Vid knuten står en löjtnantshjärta med sina röd vita hjärtformade blommor. Pioner, både vita och röda sprider sin skönhet och väldoft. Rosor, röda, vita och gula lyser i kapp med varandra och i den saftigt gröna gräsmattan sticker maskrosor upp sina gula huvuden mot solen.

Allt andas en förunderlig ro.

Så med ens öppnas dörren i det mindre huset och ut i den friska sommarmorgonen stormar barn och gamla för att börja en ny dag av bad, lekar och vila. DET ÄR SEMESTERTID PÅ STRANNA.....

S Ivarsson

SPECIALBIL

FÖR BÄNKÅSGREVEN

Konstruktör
Lustigkulle Bilexpo

Granskogen bortom huset står mörkgrön och inne i dess dunkel kan man mer ana än se det vita myrdu-nets gracila vippor. Inne på gården står några raka stolta furor på vakt. Deras kronor har fått en guldglans av morgonsolen. Nere på bryggan ligger två metspön med revarna ute, men fisken har tydligen inte lockats av betet ty flötena ligger stilla. I gräset ligger en liten röd boll och lyser som en liten reservsol. I sandhögen nedanför en av tallarna ligger en hög av leksaksbilar, tomma kaf-

VÅGRÄTT

1. Östlundskt specialstaket
12. Snusklitteratur å djungeln
13. Påminna
15. Är Nils en liten...
16. Många bäckar små
18. Petrus-radjo
20. Tidsrymd
21. En liten en
22. Kattdjur
23. Bra tidning
25. God simmare
27. Älvängenbos initialer
28. Industri i Malung
29. Gör TN varje år
31. Utvandrarna
36. M för romare
37. Kanske i tombolan
38. Alldeles rund
40. Också runt
41. Före 41 t.ex.
42. Endast
44. Bättre än ta
45. Får skådespelaren
46. Yttrade
47. Oanvänd
48. Dörr för aktören
51. Öbo
52. Kanske finsk flicka
55. Kronobergs-hustru
57. Det räcker
58. Väcker lustkänslor hos Algot
61. Ej vår
62. Roman av fru Martinson
65. Kulsprutegevär
66. Mäts efter trafikolycka
69. Bor i kloster
70. På tand kanske
71. Plägar vargar

KRYSSSET

1	F	A	S	T	B	A	N	D	H	A	G	E
12	A	P	P	O	R	R	E	R	I	N	R	A
15	M	A	O	R	O	R	D	S	P	R	Å	K
18	I	B	R	A		E	R	A	P	I	L	T
28	L	O	T	N		S	Å	L		K	L	Ö
28	J	O	F	A	V	T	K	O	M	M	E	R
31	E	M	I	G	R	A	N	T	E	P	O	S
36	T	U	S	E	N	N	I	T	B	O	L	L
	I		K	L	O	T	N	R	B	A	R	A
	D	G	E		R	E	G	I		S	A	G
47	N	Y	S	C	E	N	I	N	G	A	N	E
51	I	R	E	I	L	A		G	F	R	U	H
57	N	O	G	T	O	R	R	G	R	A	N	Ö
	G		E	R	M	O	A	B	O	K	K	G
	E	B	R	O	M	S	S	P	Å	R	E	T
69	N	U	N	N	A		T	Å	R	Y	L	A

LODRÄTT

1. TN är kanske den enda
2. Utvecklade människa
3. Väntar Lasse på ännu
4. Marsdam
5. Finns till Alnö
6. Har det säkert långsamt
7. Görs ofta på Cape Kennedy
8. Läkare
9. ---- hipp, hurra...
10. Gammal
11. Hästnamn
17. Yttrade
19. Sjungande Bertil
24. En sorts nit
26. Här finns andra nåtar
29. Vackra krukor

30. Matteuspojarna
32. Koljud
33. "Bakvatten"
34. Olof Larsson
35. Har Iggesund Europas högsta
39. Grönt i öknen
43. Fjällblomma
44. Automatstyrning
49. Surt
50. För "ro" skull
53. Ficka på skånska
54. Västerås
56. Fröken
59. Paus
60. Förnamnsinitialer på Shaw
63. Svår tid

I år kör vi ett korsord i gammal stil. Det är kanske inte så lätt, men ni har ett år på er att fundera. Orden i de skuggade rutorna ingår i vissa fall i andra ord. Lycka till!

64. Pigg
66. Gråtord
67. Gå -- !
68. Snygre än ge

Julottefärd 1868

av KARIN DAGNYSSON

EN LITEN GRÅ STUGA STOD HUKANDE VID DET STORA BERGETS (STORKERSTI) FOT. PÅ NORRA SIDAN. DIT NÅDDE INGEN SOLSTRÅLE PÅ MÅNGA MÅNADER VINTERTID.

EN BERÄTTELSE FRÅN DEN GAMLA GODA TIDEN, SOM INTE ALLTID VAR SÅ GOD....

Tyst och dött, bara snö och kyla ute. Men inne var det liv och rörelse. Många barn, några utflugna men ändå fem hemma. Då är det sällan tyst. Om inte annat så dunkade mor Stinas vävstol från morron till senan kväll.

Alltid satt något av barnen och trampade spinnrocken - spolade garn till mors väv. Hon vävde s.k. tältduk, en tät och bred väv som användes till segel. Det var hennes huvudsakliga inkomstkälla vintertid.

Andra tider av året fanns det flera sätt att tjäna några ören här och några där. Att gå och hjälpa bönderna med ett och annat. Bl.a. brukade hon gå omkring och hjälpa till vid höstslakten. Då var det mycket att göra: Stycka och salta, koka pölsa, baka paltbröd, stoppa korb och mycket annat. Allt skulle göras för hand, inga maskiner fanns, så det tog tid.

HÅRDA BUD

Men mor Stina var kunnig och flink med allehanda sysslor och eftersökt av alla. Det fordrades också att ligga i med så många munnar att mätta. Far var kolare med dålig inkomst så det räckte inte långt och så hade han sagt till mor:

- Då jag skaffar ström-

ming och bröd, då har du tid att skaffa de "merra" (det övriga)

Det var som synes hårda bud på den tiden. Den "gamla goda".

Men detta skall inte bli en berättelse om köld och mörker, fattigdom och nöd. Tvärtom. Ty det fanns ljusa, roliga dagar även då. Dagar med glädje och fest. Julen var det även på den tiden något särskilt med. Den hägrade åtminstone för barnen lika mycket då

som nu, men firandet var helt annorlunda. Det här året hade byskomakarn varit där och lagat skor åt hela familjen. Anna-Stina och Catrina hade till och med fått nya skor. Riktiga skor med pliggade sulor och skaft att remma ihop med riktiga läderremmar. Förut hade de bara haft tossor som mor sytt åt dem. De var ju bara 6 - 7-åringar så det var inte så noga.

BULLAR MED SIRAP

En morgon med nysnö gick de ut på gården med de nya skorna på. De var lite stela och otympliga, jämfört med tossorna. Dem gick det lätt att springa med. Men tänk så fina spår det blev i snön! De gick omkring och tittade med förundran på dessa. Och snart skulle det bli jul.....

De hade fått lov att fara till julottan i år, nu då de hade skor på fötterna. Om det inte blev så kallt. Ett annat löfte som mor

(Forts. på sid. 14)

Julottetärd... (forts fr. sid 13)

gett vågade de knappast tro att hon skulle kunna hålla, men hon brukade aldrig narras, så kanske... Hon hade köpt hem en kruk sirap och till julen brukade hon baka rågsiktbullar. Nu ville barnen gärna smaka den härliga bruna sirapen, men då sa mor:

— Vänta till på julmorrn när ni kommer från ottan, då skall ni få äta så mycket bullar med sirap på som ni vill ha. Den som väntar på nå't gott väntar aldrig för länge.

Kunde det vara möjligt? Så mycket de ville... Sirap och bullar kunde de väl äta hur mycket som helst! Hur mycket tänkte mor baka?

Mor bara log lite åt deras frågor, men hon såg ut som hon menade allvar. Så de måste väl tro det. Bara nu julen ville komma snart....

VEDKÄLKE TILL OTTAN

Efter många långa dagar av väntan blev det julmorrn. Det hade inte snöat på några dagar så vägen var bra. Inte var det så bitande kallt heller. Flickorna kläddes i alla fall på så att de såg ut som ett par stora nystan.

Släden som de skulle åka på var den stora fyrstakälken som användes att dra ved och annat till gården. Storebror Janne skulle vara både kusk och häst. Han var ju stora karln, hela tio år.

Mor förmanade Janne att se till så flickorna steg av och sprang ibland så de inte blev frusna. Jo, det skulle nog bli, lovade Janne.

Månen var uppe och lyste deras milslånga ottefärd.

Hej, vad det gick undan i utförsbackarna. Janne stod bakpå medarna och sparkade och styrde. Han var allt en bra körsven storebror, tyckte flickorna där de satt tätt ihop med mors varma yleschal omkring sig.

I motbackarna fick de stiga av och gå så de höll sig varma. När de kom neråt bygden var det en och annan hästskjuts som for förbi dem med bjällror och bloss och med de åkande nerbäddade i mjuka skinnfällar. Så småningom nådde de kyrkan.

O, så mycket folk och så mycket ljus och så många underliga saker som glimmade och blänkade som guld i ljusskenet.

Orgelbruset och psalmsången gjorde dem nästan yra i huvudet. Prästens röst ekade så konstigt under valven att de inte kunde höra riktigt vad han sade. Men högtidligt och underligt var det alltsammans. Nu hade de mycket att berätta när de kom hem. Men det var kallt här inne. Det var inte utan att de började frysa om fötterna. De nya skorna var inte så värst varma när man satt stilla i den kalla kyrkan.

GLAD HEMFÄRD

De var glada när ottan var slut och de fick gå ut och börja hemresan.

En hel mil tillbaka och nu drog det mera mot än på nedresan. Men vad gjorde det. De hade ju fått vara med på en riktig julotta.

Snart var de varma om fötterna igen och Janne tog upp smörgåsar ur fickorna som mor skickat med. Gissa om det smakade.

EN ÄLVÄNGENBO
BERÄTTAR OM ETT
LYCKAT FISKAFÄNGE

Men det bästa hade de ju ännu kvar - bullar och sirap så mycket de ville!!! Vid hemkomsten var de så hungriga så att det skrek i magen. Nu skulle det smaka med sirap och bullar! Jo, det förstod mor också, men först lite riktig mat, sa hon och satte fram potatis och pölsa som snart gick åt. Men sen.....

Mor skar upp ett par skivor var åt dem av den mjuka siktkakan och bredde tjockt med sirap på. Den första skivan gick åt i ett nafs, men den andra gick ganska trögt. Den blev torrare och torrare för varje tugga och till sist måste de gå till vattenämbaret, som stod på en pall vid dörren, och ta sig en klunk vatten ur skopan för att få ner sista biten.

— Jojo, sa mor Stina, jag har nog bakat så det räckte till.

De var lite undrande och snopna, men mor hade hållit sina löfte och de hade fått fira en jul som de sent skulle glömma.

Sådan var julen 1868 i ett kolarhem vid Storkerstis fot.

Murklan får upprättelse

av KARIN DAGNYSSON

Kan en stackars ångerfull tomté få plats för några rader i Trollens Nyheter? Först och främst för att få be om ursäkt för mitt dumma tilltag förra julen och..... Förlåt, jag skulle väl presentera mig först - jag är så ovan att skriva till tidningar. Mitt namn är Jakob Knute-

bo och jag bor i stupröret på Stranna. Nu till saken: Det var så att jag fick göra förra året att torparfar på Bänkås pratat med tomtén där och lovat att alla tomtar hädanefter skulle få skinka till gröten. Det skulle han- bänkåstorparn - sköta om. Tjosan! Nu

skulle det bli riktig julfest även för oss, jäktade jultomtar.

Här gick jag och längtade och räknade dagarna till julafton precis som en liten människounge. Det skulle bli mums med skinka. Nog är det gott med gröt men se SKINKA!! Smaskens! Människorna dyrkar ju skinkan och tror att det inte går att överleva julen utan den. Så de'så! Så kom då till slut den efterlängttade stunden. Jag kan försäkra att det var med stor andakt jag-hungrig och trött efter allt juljobb-tassade fram till trappan..... Där stod det välkända fatet med den goda kaneldoftande gröten, med sked och allt, som tidigare år - men skinkan, var fanns den?

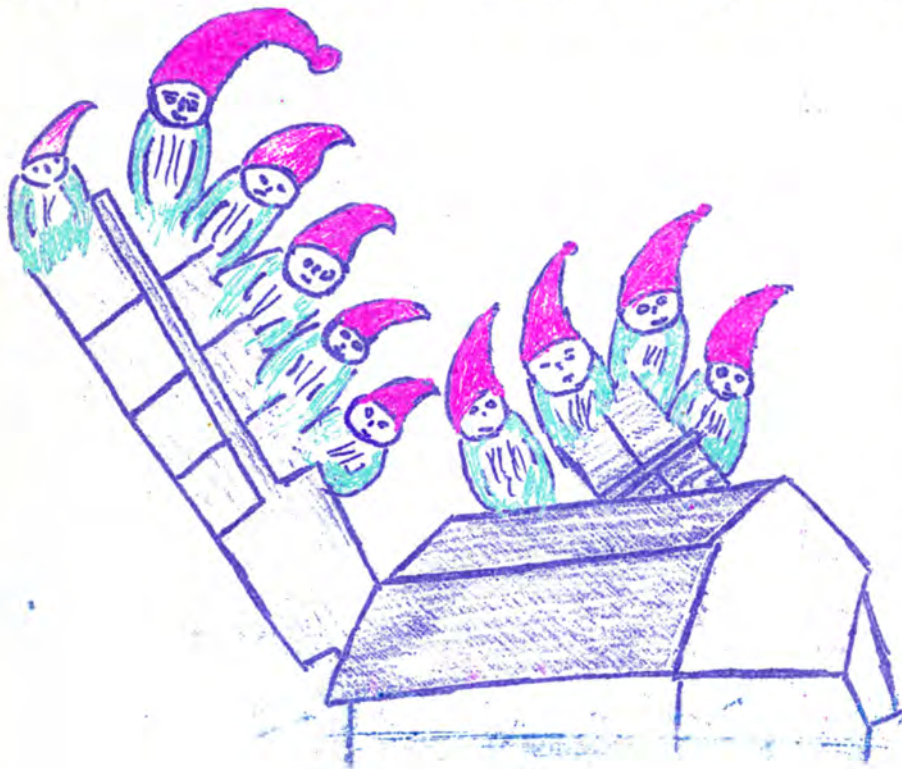
Jag letade överallt, men nej, den fanns inte. Då var det något som knöt sig i mitt huvud och jag blev arg, så arg som jag aldrig varit i hela mitt liv.

Är människorna så snåla tänkte jag, då kan de gärna få ha sin gröt kvar.. I ilskan slet jag luvan av mitt huvud, kastade den i grötfatet och gick hem.

Tänk en jultomté som kommer hem på julnatten utan luva och illröd av ilska. Det är lika illa som när en människopappa kommer hem full och slår omkull julgranen. Det är ungefär samma sak.

Mor Trilla - gumman min - gav mig en skrapa, mest för luvan förstås som hon

(forts. sid. 17)

KD-48

NYTT OS-MÄRKE

TN:S TÄVLING OM BÄSTA FÖRSLAG TILL NYTT MÄRKE FÖR SVENSKA LANDSLAGETS KLUBBDRÄKTER ÄR AVGJORD. SEGRAREN BLEV SIGNATUREN "RÄTT VÄRDE" MED VIDSTÅENDE FÖRSLAG.

GAMMEL-TOMTEN

drar sig tillbaka

av SVEN IVARSSON

Det var en gång för inte så länge sedan en gammal hustomte på en gård någonstans i Norrland (den enda plats förutom Småland där det ännu finns hustomtar kvar) som tyckte att han gjort sitt och bestämt sig för att dra sig tillbaka. Han hade två söner som han räknade med skulle ta över den dag han slutade. Nu är det så inom hustomteskrået att man inte kommit så långt med de sociala reformerna att det finns något som heter pension. Det går i stället så till att den som övertar ansvaret och är arbetsduglig också tar hand om de gamla så att de inte behöver lida nöd på sin ålders höst. Det är alltså på samma sätt som vi människor en gång hade det.

--- 158-ÅRIG BENJAMIN ---

Nu hade alltså gammeltomten bestämt sig för att överlämna ansvaret, för gården han var satt att vakta, till en av sina söner. Det kunde bara bli tal om den ene, eftersom gården inte var stor nog för två.

Problemet var bara vem av dem som var den mest lämpade. Den äldste hette Jakob och var 188 år gammal. Han hade de största erfarenheterna eftersom han tjänat på andra större gårdar vissa tider.

Den yngste, familjens Benjamin, var bara 158 år och hette Nisse. (Den yngste tomten heter alltid Nisse. Ibland kan det visserligen finnas en Nisse 1 och en Nisse 2 men då beror det till stor del på slarv eller otur) Han hade för det mesta gått hemma med gammeltomten.

--- PROVTJÄNSTGÖRING ---

Av gammal tradition bland hustomtarna brukar man när man står inför sådana här val låta de olika kandidaterna få tjänstgöra var sin vecka på gården. Det är nämligen så att om en hustomte sköter sitt arbete på rätt sätt så blir folket på gården lyckligare och

mera harmoniska. Allt går husbondfolket väl i händerna och man blir nöjd med sin tillvaro.

Den av kandidaterna som på detta sätt lyckas i sitt arbete blir den som stannar på gården. Övriga kandidater åter som regel upp sig några viktklasser och skaffar sig en bullrig röst och fortsätter sin jordevandring som jultomtar för att på detta mer kommersiella sätt göra människorna lyckliga. En del utslagna småtomtar har försökt att flytta till landsändar där det inte finns hustomtar förut, för att pröva sin lycka, men detta har i alla kända fall slutat med fiasko. Detta därför att man på dessa platser inte velat tro på hustomten. Och hur ska man kunna göra något när ingen tror på en. Som synes går detta till på ungefär samma sätt som när vi har politiska val, bara med den skillnaden att hustomtekandidaterna får visa i handling vad de går för. Det räcker inte med en massa tomma ord. Något att ta efter kanske.

--- PROBLEMATISKT ---

När de två första veckorna av prøvotiden hade gått till ända och det var dags för gammeltomten att summera och bestämma vem som skulle ta över efter honom så fann han att hur han än bar sig åt så hade de två småtomtarna
(Forts. på sidan 5)

MURKLAN..(forts.fr.sid 15)

stickat åt mig då vi var unga och nyförlovade. Hon till och med fällde några tårar där hon satt och kurrade vid spisen. Det blev ingen rolig julnatt för oss.

Smånissarna försökte väl leka några av de vanliga jullekarna, men det gick trögt när inte vi gamla var med. Vi gick och lade oss tidigt och sov till nyår som vanligt.

"MURKLAN" SJUK

På nyårsnatten hade vi bjudit hit några släktingar att fira nyår med oss och då fick jag veta varför skinkan fattades. En av dem hade fått reda på att mor i huset här - vi brukar kalla henne "murklan" för hon är så skrynklig i ansiktet - låg sjuk så det var någon annan som skötte gröten och glömt löftet om skinkan. Då skändes Jakob Knutebo. Jag kunde inte delta i festen utan fick gå och lägga mig.

LUVAN TVÄTTAD

Ännu mer skändes jag lite längre fram, en vårkväll. Jag gick ut för att titta lite på månen och fick se min gamla luva tvättad och pressad ligga på kanten av stupröret. Gissa om det blev glädje i Tomtebo. Mor Trilla tog mig om livet och dansade runt med mig, grät och skrattade om vartannat. Nissarna for omkring som tokiga över bord och bänkar och sjöng.

"När murklemor blev bra i snuvan hon åt tomtens fixa luva...."

Ja, nu har jag min luva till julen igen, så nu är det bekymret ur världen, men se jag kan inte bli

TRAFIKKAOS I HUDIKSVALL

STORT TRAFIKKAOS UPPSTOD PÅ SÖDRA VÄGEN I HUDIK FÖRSTA DAGARNA I NOVEMBER. NÅGON HADE SPÄNT EN WIRE ÖVER VÄGEN. LÅNGA BILKÖER UPPSTOD PÅ BÅDA Sidor OM WIREN.

glad förrän jag får veta bestämt om Mor Murkla förlåtit mig. Kanske det kan ordnas genom den här tidningen.

KEK OCH SKINKA

Säkert får jag skinka den här julen, det tror jag, men om Mor Murkla ville lägga den på en sån där rund vit kaka som dom kallar Marie kex - ja, det är ju mycket begärt, men då menar jag att det skulle liksom vara ett tecken på att hon förlåtit mig. Å, vad jag skulle bli glad! Men för allt i världen, ta inte en brun pepparkaka, jag föråt mig på såna en gång då jag var på tomtestämman i Kungälv. Vi fick pepparkakor flera gånger varje natt, så till sist var vi alldeles bruna i ansiktet. Vi höll till i väderkvarnen där och jag skickar ett kort därifrån. Jenny Nyström var där och plåtade.

Vi fick klättra upp på kvarnvingarna där vi satt som starar. Det är jag som sitter högst upp, för jag är ju inte höjdrädd. En av smånissarna råkade tappa kortet i blåbärssoppan en gång så den nedre delen av kvarnen blev förstörd och det var synd för kvarnen är ståtlig. Men Trilla sa att det inte gjorde nåt, bara jag syntes, för jag hade den finaste luvan.

ZOO ANMÄLDA

Ja, nu hoppas jag att redaktörn gör något åt det här så jag kan få ro i mitt tomttehjärta. Så ville jag gärna hälsa till min farbror i Halle-

När polisen kom till platsen upptäcktes en gående man som var kopplad till wiren. Det visade sig vara en person som nyligen flyttat och därför hade svårt att hitta till jobbet från den nya lägenheten. Hans omtänksamma fru hade spänt upp denna wire som en hjälp till honom.

MOTORVÄRMARE
ERSÄTTER GARAGE

Enligt obekräftade uppgifter kommer motorvärmare att uppsättas på Stranden från nästa sommar. Anledningen uppges vara att det garage vilket finns på gården av husbonden förklarats för vedbod. Enligt vad TN erfarit har Olof Algotsson inlämnat en protestskrivelse till länsstyrelsen i vilken det bl.a. heter: "Jag kan icke finna mig i detta beslut, enär det är helt otänkbart att lagra ved i en värmemätare."

berg. Han tror att det inte finns så många tomtar i Sverige numera, men det är fel. Vi är många på tomtestämmorna nu också. Nästa sommar skall vi ha stämman på Lustigkulle i Charlottenborg och det är mer än 200 anmälda redan. Nu kan jag också fara dit när jag fått igen min luva. Tack å lov för då! Bara jag nu får se tecknet på förlåtelse: Marie-kex med skinka!!! GOD JUL önskas alla läsare av Jakob i stupröret m.fam.

Bortförklaringar

Om man så vill kan man göra en kort historia mycket lång. Vi ska nu lära ut knepet. Det tycks som våra lokalkorrespondenter behöver lära sig det. Man behöver inte mycket tid för att skriva en kort historia som den här t.ex. Tänk vilken spaltfyllnad det skulle ha blivit om de som försökt förklara sin inspirationsbrist använt den här tekniken. Se bara på den här. Tidningens kortaste historia och ändå 21 cm lång. JOJOMEN-SAN.....

DETTA ÄR SOM NI VET EN FAMILJETIDNING - DEN ENDA - OCH MANUS TILL DEN FLYTER ALLTSÅ IN FRÅN HELA LANDET. NÅGOT HONORAR HAR ALDRIG UTBETALATS UNDER TIDNINGENS FEMÅRIGA HISTORIA. ÄVEN OM VISSA KUPPER MOT DETTA SYSTEM HAR INTRÄFFAT. NÅVÄL SOM NI VET ÄR INSPIRATION NÅGOT SOM INTE BARA SÅ NÄR FLYGER PÅ EN UTAN

MAN MÅSTE SAMLA SIG. EN DEL HAR HAFTH SVÅRIGHETER MED DETTA I ÅR. DE HAR DOCK INLÄMNAT FÖRKLARINGAR TILL SIN INSPIRATIONSBRIST OCH FÖR ATT BEGREPPET FAMILJETIDNING SKALL LEVA VIDARE PUBLICERAR VI DÄRFÖR HÄR DE RAS FÖRKLARINGAR TILL INSPIRATIONSBRISTEN. VI KAN DOCK INTE KOMMA I FRÅN ATT DE VERKAR LITE "KRYSTADE"

Ursäkta redaktörn att det inte kommit något från mig än. Det är så att jag rev en dansbana i höst. Sen dess har det bara snurrat runt i mitt s.k. huvud. Det var väl någon virus i banan, (Lindberg från Brynäs kanske)... Jag är väldigt känslig för virusar (typiskt för långa och gängliga personer, säger läkare). Jag har nog tänkt och tänkt flera gånger, men då bidde ingenting.

Förlåt så hemskt mycket.. Den länge och gänglige

P.S.

När jag häromdan gick in på min vanliga meditationsplats bidde då faktiskt lite. Åsså lite till..... Och det har kanske hitt mer. Men så kom Hulda och ville dit - å då blev då alldeles stopp för mig igen... Men ta då lilla som finns redaktörn och placera det nånstans. Tack.

D&S.

I Kavelbrotjärn en gädda bor som är båd' gammal, ful och stor I somras hon fastna på min krok men smet med spöt ner i en grop Jag med en vägpump länsa pölen hon satt med spöt längst ned i gölen Och själv hon meta tusenbröder som fanns i massor till vänster

och höger

Hur sa redaktörn ? Är det bara båg ?

Tro vad du vill, men kom ihåg:

Du slipper skriva om mina bravader

men skyll inte på mig om blaskan

blir mager.

"Storfiskarn"

- o -

Vi pennan har förlorat, i flytten den försvann. Så nu vi inte tror att, vi något skriva kan.

Att köpa nya pennor går inte heller bra, för hyran är så hög så den hela lönen tar.

"Snickarefamiljen"

- o -

Samma här å' !!!

"Bryggarn"

Tänk om all denna "påhittighet" använts på rätt sätt. Vilken tidning det skulle ha blivit....

RED.

DET BLIR BARA VÄRRE OCH VÄRRE

Man drar in och drar in. Var ska detta sluta. SJ drar in tåg- och busslinjer. Nu meddelas att man dragit in värmen på Alnö i Sundsvall också. Var ska detta sluta....

REVOLUTIONEN FÖRSENAS

Trollhättan (TT-Tass-Reuter) Från Trollhättan meddelas att revolutionen som skulle genomförts den 25/12 kl. 14.00 har inställts. Tillverkningen av hjältemedaljerna har försenats.

VARFÖR JÄKTA? Ni får inte pension tidigare för då? Och ni som redan har pension. VARFÖR JÄKTAR NI DÅ??

TN Jul TN ALFABETE

A Anna i år skall i topp placeras
ty könsåtskillnad ej accepteras

B Bankrutt blir inte syskonskaran
fars obligationer stoppar faran

C Chevaleresk är väl Algots söner
förvrider huvet på alla "böner"

D Debatten kan hetsas till ibland
när syskonskaran träffs på Strand

E Enigheten i Östlunds familj är unik
fast politiskt har man var sin rubrik

F Fastbandhagen som nu står klar
är barnens hyllning till mor och far

G Garaget på Stranna hyser inte nån Ford
där stuvats i stället in ved på ackord

H Högerrageln som verkat över ett år
i Nisses aktion ej satt några spår

I Irrläror sprids ej i Trollens Nyheter
refuserad blir alla "falska" profeter

J Julbrygden i Hudik i år gick på tok
maskinisten koppla för massakok

K Kortaste flytten i mannaminne
gjordes när Malmqvistar bytte "pinne"

L Lyxvilla skaffa sig Lasse - på Dal
hyreskostnaden visar astronomiska tal

M Murklan vi kallar mor på Stranna
det alluderar till en veckad panns

N Nejsägning är för Stig en passion
försöker i allt få i gång diskussion

O Oturen Sven drabbats mer av än andra
sjukdagar följt slag i slag på varandra

P Politik, sa Karin fyller ej nån mission
intressantare är Ol-Mass Elovs pension

Q Qvistfria granar inte alls Algot letar
det är de torra och raka som näsan retar

R Romansen för familjens "Lilleman"
leder "snart" till äktenskapligt band

S Stingpinne på cykeln har Algot monterat
och färden till Bruket nu går ogenerat

T Tävlingsmete för Lasse har blivit mani
sällan han vinner utan kammar mest tji

U Undanflykter vräker sig Nisse med
när han förklarar höstvalets skred

V Värme på "slottet" i Bänkås monterats
den norrländska vintern därmed parerats

X X-klusiv är väl denna tidning
med sin ytterst ringa spridning

Y Ygdrasil hoppas väl Algot att finna
när "Bertils skifte" nu börjar sina

Z Zambias folk får slita för Lamco
avtalen tycks få påskrift in blanco

Ä Ärgång fem av TN ni håller i handen
jubelfest hålles i sommar på Stranden

Ä Ärftlig är lusten att skriva små epos
på Alvar och DeKå tycks syskonen brås

Ö Överflödsjulen stoppas vi nu beslutar
kotletter vi äter så sillbenen sprutas

När Karin på Stranna nu fått pension
skall hon mest bara sitta på förstubron
Att hon förr kunnat hinna
"pensionatets" värdinna
framstår för oss som en svår ekvation...

Det sägs....

ATT Nils Holgersson sedan valet hösten 1968 gått och svalt VPK:s framgångar. Han har gått ned 15 kg i vikt - och det kan man ju förstå på den dieten.

ATT beståndet av skog på "Bertils skifte" minskat åtskilligt den sista tiden. Nu återstår att se hur länge man kommer att skyla på "hank å stör".

ATT Sven Ivarsson nu fått elvärmen installerad men att en felkoppling skett och att man kopplat strömmen till toaletten, vilket ju kan ha sina bak-sidor.

ATT Anna Kristinasson med familj flyttat från Dalgatan. Men det har man ju sagt så många gånger förut så det är säkert inget att lita på.

ATT Anders Åkesson skall gifta sig - nån gång.

ATT bläcket frös tidigt i Hudiksvall och Älvängen i år.

ATT Nils Holgersson demonstrerar mot julfrosse-riet. Budskapet följs och själv tillbringar han julen som "parasit" i en kungälvfamilj.

ATT Olof Algotsson blivit något ljusrödare sedan Kuriren skrev om "Hjälten och fastbandhagen"

ATT Anders Åkesson fått hyra en ny lägenhet sedan han befann sig på "gränsen". Han bor nu på Svälthöjden.

ATT Nils Holgerssons sommarstuga ser ut som en gammal häst, vilket inte är så konstigt eftersom den i söndags sprang in 500 kr på Åby..

ATT bilisterna i Hälsingland protesterat mot att Algot Olofsson vid sina färder mellan Bruket och Stranna tillåts ha stingpinne på cykeln. - Han reparlacket på våra bilar, säger man.

ATT f.d. överfuriren vid LV 5 Sven Ivarsson fått arbete vid Vägverket i Västernorrlands län som - guppchef.

0

VÅRT HEM

Du står där röd och grann
och speglar Dig i Viksjöns vatten
drömmer om sagan som blev sann
om sju syskon som föddes om natten

Alla sju nu utflugna är
runt om i Sveriges land
men alla minns Dig där
Du som var deras fasta band

Alla minns Din varma trevnad
när kylan utanför fönstren fanns
Vi minns Dig under hela vår levnad
vårt eget "Stranna" ej finns
- någon annanstans...

Stig Henriksson

THRILLER SPELAS IN

Envisa rykten gör gällande att SF skall spela in en thriller vid Viksjön.

Filmen handlar om en man som blir knuffad i den starkt förorenade sjön.

Enligt samma tillförlitliga källor lär filmens titel bli "Dyngsjö-mordet..."

När inspektionen skall börja är inte känt.

God Jul

